

# Фермери підтримують Кучму

ІНТЕРВ'Ю-РОЗДУМИ З ГОЛОВОЮ АСОЦІАЦІЇ ФЕРМЕРІВ РАЙОНУ ОЛЕКСАНДРОМ ГАЛУЗОЮ

— Добродію Олександр, давайте розпочнемо наше інтерв'ю, як мовлять, по порядку. Розкажіть нашому читачеві, який був для Вас минулий, 1994 рік, які результати Вашої фермерської праці?

— Минулий рік для всіх хліборобів був надзвичайно важким. Не було це винятком і для мене. Результатами праці трохи задоволений, але частково її ні. Гірший виростила моя сім'я врожай зернових. Кращий по 460 центнерів — цукрових буряків з кожного на 5 гектарах. Врожайними були картопля, кукурудза, огірки, кабачки. Але овочі у нашій державі не їдять (сміється), то й не було де їх збути.

— З якими основними труднощами зіткнулися Ви як фермер?

— Як і колективним господарствам, мені доводилося купляти бензин, солярку у бізнесменів. Міняти на цукор мастила, закупляти засоби хімізації, як і КСП. Я мав кредити, які погасив, сплачую податки. Маю рахунок у банку. І КСП, і мені ніхто більше 900 тисяч крб. на господарські потреби не дасть грошей з цього рахунку. Однакова у нас

звітність. Це наші спільні проблеми.

Однак є у фермера і свої, специфічні. Насамперед дуже важко на 50 гектарах зробити сівоzmіну. Необхідно для цього мінімум сто гектарів, і я написав заяву у сільську та районну Ради на виділення мені ще 50 гектарів. Не обійтися фермеру і без хімічних засобів захисту рослин. Необхідно мати й племінне стадо, бо без органіки поле не дасть належної віддачі. Повторюю, мені потрібна племінна худоба, бо як скупити двічі платити, так і ледачий двічі робить. На все, як розумієте, потрібні кошти, кошти і ще раз кошти.

— Ви сказали про співробітність між колективними і фермерськими господарствами. А в чому їх відмінність?

— Колгоспна система сама по собі хороша. Є переваги в ній над фермерством в тому, що відпрацьовані технологія, механізація, постачання. В якійсь мірі спільними коштами легше вирішувати соціальні проблеми. Однак біда в колгоспі та, що в більшості його членів низька свідомість. Поглядають такі, аби хтось за них працював. Біда кол-

госпника в тому, що все є, але воно не зовсім його. Фермеру ж поглядати нема на кого. Чому я фермер? Люблю незалежність.

— Чого найбільше Ви бачите?

— Брехні і заздрощів. А фермеру заздрити нема чого, бо для нього викарбувано: працєю, працєю. Фермерський хліб нелегкий, щоб ним бути, то треба бути фанатом в якійсь мірі.

— Нещодавно Ви, Олександр, повернулися з V з'їзду фермерів. Розкажіть, про що там йшла мова.

— Справді, я був делегатом третього, четвертого і тепер п'ятого з'їзду. Коли проходив III з'їзд, то було 2 тисячі фермерів, IV — майже 20 тисяч, тепер — 35 тисяч. Ніякі вони дають продукцію за півтори області, хоч землі мають 1,5 процента від усієї. У нас же в районі фермерів дуже мало — всього вісім. Звичайно, з'їзд не вирішить наших проблем. Основне, про що йшла мова, — це реформа. А також фермери повинні взятися за переробну промисловість, зуміти здешевити сільгосппродукцію.

— Чи підтримують фер-

мери реформи Президента Кучми?

— Фермери підтримують реформи Кучми.

— Основне, на чому ламають списи, — це питання купівлі-продажу землі. Ваше спалення до цієї проблеми?

— Вважаю, земля може бути предметом купівлі-продажу. Однак після чіткого визначення кадастру землі. Після встановлення чіткої ціни на землю і податку на неї. Для цього треба створити Земельний банк, який би давав кредити селянину, а не бізнесмену, який на землі працювати не буде.

— На чому тримається Ваше фермерське господарство?

— Найбільше на запалі незалежності. А також дружності у роботі нашої сім'ї. В мене сини ще малолітні, але все допомагають, особливо шести-класник Василько. Вже сам комбайн водить.

— Хай щастить Вам і родить фермерська земля!

— Спасибі. Роботи у нас багато. Ось і будуватися треба, не тільки на землі працювати. Так що заздрять хай ті, що люблять працю.

Інтерв'ю взяв Андрій БАБІНЕЦЬ.